

Danas se više ne treba tomu čuditi, jer nas je već u prošlom stoljeću ljevičarska Frankfurtska škola 'uvjeravala' slično, a sada su anglo-ameri to i praktično eksperimentalno "dokazali", vidi pobliže najnoviji priloženi link:

<http://danas.net.hr/znanost/page/2012/01/27/0481006.html>

Medjutim su ovi poprilično zakasnili otkrivanjem 'tople vode', jer se kod nas 90-godišnjim pregledom (*upravo u izradi*) povijesnog popisa stotinjak ideoloških 'pacijenata' tj. političkih robijaša koji su od god. 1920. (doba SHS) pa sve dosad odležali u našem Vrapču, sad već jasno vidi da su takvi većinom bili nepodobni desničari, nacionalisti, hrvatski usmjereni kulturnjaci i slični, dok tamo 'crveni', ljevičari, unitaristi, jugoslavisti i slični -isti uglavnom nisu dopremani na 'pansion' jer su smatrani idejno 'zdravim snagama'. Ovo takodjer pokazuje da bi u prosjeku desni nacionalisti takodjer i kod nas trebali biti glupi, ludi i bezumni. Sve je to zapravo desetljećima bilo podlo, sustavno i licemjerno mozgopranje po modelu političke korektnosti, a do 1/4 Vrapča je skoro kroz jedno stoljeće (umjesto bolnice) zlorabljeno kao ideološki konclogor za nepodobne. (A.Ž.L.)

PSIHOSTALJINIZAM

Četvrtak, 26 Siječanj 2012 08:50

Piše: Miro Glavurtić

Može li od crnog biti crnje? Iz tragične povijesti obitelji Lovrić, čiju zlu sudbinu možemo pratiti kroz tri generacije, ne znamo o kakvom se progonu radi. A kada neki članovi te obitelji završe na psihijatriji da li se zaista radi o liječenju bolesnih, ili o nekom suviše racionalnom tretmanu onih selekcioniranih članova društva, koji su osobitim izborom, ali svakako ideološkim kriterijem, bačeni u ralje jednog svojevrsnog hrvatskog staljinizma, koji organizatori tiskovne konferencije, koja se održala u restoranu Vinodol, 30. svibnja 2011., nazivaju – psihostaljinizam. Prema dokumentima konferencije, s temom - Psihostaljinizam u Hrvatskoj, ova praksa ima zastrašujuće manifestacije. Koje svakako nisu u domenu uobičajena liječničkog tretmana. Sugerira se pokroviteljstvo farmaceutske industrije, koja radi na pripremanju građanina Utopije, znanstvenim preobražajem osobnosti onih nepoćudnih građana, do kojih dolaze različitim izgovorom. Za sada. Jer sutra već mogu biti bezobzirni. A i sada ne pate od obzira.

Evo što o tom fenomenu piše Metapedija:

Zlouporebe psihijatrije (političko kažnjavanje i farmaceutski eksperimenti): Psihijatrija (grč. Psyche = duša, iatreia = liječenje) je rubna polumedicinska struka koja se bavi nastankom, razvitkom, manifestacijama bolesti čovjekove osobnosti koji proizlaze iz subjektivnoga individualnog života ili njegovog odnosa s okolinom. Osnovna su dva područja u psihijatriji: mentalni poremećaji i individualno ponašanje u zdravlju i bolesti. Obadva su ta područja još uvijek provizorna i karakterizirana znatnim stupnjem znanstvene nesigurnosti. Psihijatrija upotrebljava umjetno-dogovorne modele ponašanja i mentalnih aktivnosti, kako bi bar donekle umanjila ovu značajnu nesigurnost u umjetno postavljene konceptualne okvire neretko dvojbene vrijednosti. Iz takvih dogovornih nesigurnosti, dalje lančano slijedi cijeli niz mogućih zlouporeba psihijatrije, mnogo brojnijih i češćih negoli u inim egzaktnim granama prave medicinske znanosti: farmaceutsko eksperimentiranje i otrovanja psiho-drogama, seksualne zlouporebe i sadizam psiho-osoblja, a kao vrhunac svih zlouporeba su psihijatrijski zatvori za ideološke nepodobne disidente, koji su osobito česti u istočnim totalitarnim zemljama pa i kod nas zbog jugo-komunističkog naslijeđa. U Hrvatskoj je zbog križanja tih staljinskih istočno-komunističkih navika i novog eksperimentiranja farmaceutskim psihodrogama za multikompanije, nastala naša osobito pogubna kombinacija duple zlouporebe psihijatrije, jedna od najgorih poznatih psihotortura na svijetu.

Ili, dio još jedne natuknice, na engleskom:

So among Soviet descendants the ideological misuse od psychiatry continued chiefly in

Turkmenstan and Ukraine, and in ex-Yugoslavia chiefly in Croatia, and partly in Serbia. The biggest Croatian madhouse «Vrapče» at Zagreb ('Psychiatric clinics Vrapče') partly encloses also ideological prisoners, and the worst European madhouse is the big psycho-lager Kampor on Rab island, ('Psychiatric hospital Rab'), similar to Stalin's «Psychushkas» and recent Chinese ankaungs.

KONTINUITET STALJINIZMA

Iz dokumenata koje nam pričaju strašnu «Sagu obitelji Lovrić» vidimo hrvatski kontinuitet staljinizma. A kontinuitet titozma smeta herojima «hrvatskog proljeća», o ovoj tužnoj obljetnici, a smeta i svakom pametnom, koji nije farmaceutski preporođen. Tri generacije obitelj Lovrić kontinuiraju dugu traumu, sve u nastojanju društva da ih se učini društveno prihvatljivim. Oni su možda geniji; možda posve pomjereni, ali svakako prihvatljivi za eksperimente. Zapravo su Amerikanci tražili odlagalište socijalnog otpada, od mnogih zemalja. Gvantanamo demokracija je nešto što živi i što ima budućnost. Barem Amerikanci imaju traume od logora, Area 51, crnih helikoptera, psihijatrijskih tretmana, a o dr. Mengelu, u Americi, mogla bi se napisati debela knjiga najcrnijih fobija i svjedočanstava. Sagu obitelji Lovrić već htio nazvati «američkom tragedijom», greškom, ali ne baš velikom. No, ipak, bolje je sve zvati – staljinizmom. Mihovil Lovrić je rodonačelnik u ovoj «obiteljskoj sagi»; njegov sin je Andrija-Željko, kojeg sam susretao u Medvednici, gdje sam zabavljao goste; a unuk je Neven.

Prof. Mihovil Lovrić rodio se na Krku, 1897. Učio je u Pazinu, studirao u Zagrebu; poslije I. svjetskog rata projahao je velikim djelom Azije, od Kavkaza, preko Turkestana do Mongolije i Sibira i to «jahanje diljem Azije bila su ključna usmjerba i podloga za njegovo kasnije proučavanje rane povijesti i etnogeneze.» To ne može biti razlogom da ga se uguši i baci sa Krčkog mosta, 1976. godine. Ili već kako je to bilo, jer UDBA je imala drukčiju prosudbu, o događaju.

Neven, unuk prof, Mihovila, možda je najgenijalniji, a možda samo najtragičniji, u ovoj obiteljskoj sagi. Njegova tragedija se događa u naše vrijeme, u Republici Hrvatskoj. Neven Lovrić je informatičar, programer, međunarodno poznati i vodeći stručnjak za razvoj sustava Linux. Na dojavu susjeda u Vinodolu, koji su se specijalizirali za takve usluge psihijatriji, jer je njihovim opskurnim djelovanjem tretiran, a potom i usmrćen Robert Car, branitelj, koji je, time, i bio pogodna žrtva.

Sedam specijalaca upalo je u stari dom obitelji Lovrić, koji datira iz 1620. godine, provalilo vrata i prozore, vezali i odveli mladog informatičara. U zloglasnom Kamporu nad njim eksperimentira stručnjak koji prihvaća da ga se zove «Dr.Mengele», eksperimentira za račun kompanije, koja nudi psihodroge, od kojih je Neven više dana bio u komi, uz blokadu srca i disanja, a rezultat je jatrogeni Parkinmson.

Dokument spominje Mirjanu Pukanić, njeno otimanje i odvođenje u norhaus, kajkavski rečeno, kao proslavljeni slučaj, koji će odjeknuti i u javnosti i u Saboru, gdje se tražila izmjena ili ukidanje opasnog zakona, po kojem je omogućen – psihostaljinizam u Hrvatskoj.

DISIDENTI S RABA

Kampar, na Rabu, je glavni ankaung, po kineskoj terminologiji, ili po ruskom psihička. Možda najveći u Europi. Nastao je tijekom 2. svjetskog rata, kao sabirni logor talijanskih fašista. Pod Titovim režimom zlorabljen kao aneks susjednog Golog otoka, namijenjen protiv političkih disidenata. Poslije 1999. je ponovo je u funkciji liječenja političkih bolesnika, osobito, kako dokument kaže, «desnih nacionalista», ali služi i za «prisilno farmako-kemijsko mijenjanje njihove disidentske svijesti. Njegovo je glavno psiho-mučilište i čistilište za hrvatske 'političke luđake' zloglasni odjel pod nazivom «PAIS», rezerviran za takove stigmatizirane zatvorenike.»

«Kampor je danas najbolje utvrđeni i neprobojni psihologor u Europi. Da s tim, mučilištem nešto nije u redu, sad već odaje i njegov novi vanjski izgled, jer je odnedavno kao i prvotno u ratu, ponovo opkoljen visokim žičanim barijerama s promatračnicama i video-kamerama, bez mogućnosti pristupa. Time se očito razlikuje od većine inih psihijatrija Europe, pa više sliči na modernizirani Dachau i Treblinku.

Dolazi se tamo dosta jednostavno. Dosta je napisati grafit, ali onaj desničarski, a ustaška kapa

olakšat će posve tretman u logoru. Nadam se da će osoblje nositi partizanske kape, jer bi to bilo pošteno. Sad pogodite zašto se Jadranka Kosor boji da ne završi na Golom otoku, a to joj netko i prijeti. I zašto Mesić odvjetniku iz Pariza prijeti liječenjem u Vrapču, «jer to je uspješno za njegov slučaj.» Njegova preporuka je dostatna.

Frenki, doživio si malu slavu, jer su tvoj portal, ovom žalosnom prigodom, spominjali u tisku, jer je Tjedno objavio posljednji intervju s Mirjanom. Molio sam te da joj postaviš neka pitanja.

Jelena Lovrić, koju ne treba dovoditi u vezu sa «Obiteljskom sagom Lovrić» govori kako se na TV, u emisiji In medias res, nastavlja «gaženje Mirjane Pukanić». Jelinić, iz Nacionala, donosi povijest njene bolesti, ali ne i svoje. I ne donosi povijest bolesti Države. Zašto to ne naprave?